

Interview Joseph Finder

januari 2010

Hoe bent u op het idee voor het personage Nick Heller gekomen?

Jarenlang wilde ik geen serie schrijven, omdat mijn hoofdpersonen al genoeg stress en gevaar te verduren krijgen voor één mensenleven. Maar fans vroegen altijd – en vragen nog steeds – of ik ooit een vervolg ga schrijven op *Paranoia* of *Killers instinct*, want ze hielden zoveel van die personages. Dat is ontzaglijk vleiend.

Zelf hield ik ook van die personages, maar ik kon me geen realistisch scenario voorstellen waardoor ze weer in de problemen kwamen. Belangrijker nog: ik wilde een personage bedenken zoals er nog niet eerder was geweest. Met andere woorden: geen privédetective of politieman. Toen praatte ik met een oude bron van me, van wie ik wist dat hij bij de CIA had gewerkt. Die was voor zichzelf begonnen en werkte voor grote ondernemingen, politici en zelfs buitenlandse overheden. Hij deed dezelfde dingen die hij voor de CIA deed, maar dan voor veel meer geld. Hij is privéspion – een Jason Bourne die is gaan freelancen. Ik besepte dat ik de held van mijn serie had gevonden. Ik noemde hem Nick Heller. Tot nu toe vind ik het leuk om met hem bezig te zijn, en hopelijk vinden de lezers dat ook.

Wat gaat er nu met Nick gebeuren? Kunnen de fans zich op een jaarlijks Nick-avontuur verheugen?

Aan het eind van *Fraude* staat Nick op een tweekoppig. Grote veranderingen in zijn leven zijn onvermijdelijk: een nieuwe baan en een nieuw leven in een andere omgeving, waar hij niet steeds wordt herinnerd aan dingen die hij liever zou vergeten. In het volgende boek keert Nick terug naar Boston, waar hij zich thuis voelt, en begint daar voor zichzelf. Omdat hij hulp van zijn vrienden nodig heeft, gaat minstens een van zijn vroegere collega's samen met hem deze nieuwe uitdaging aan. Veel meer wil ik er niet over kwijt – maar, ja, met een beetje geluk kunnen de lezers uitkijken naar een nieuwe Nick Heller-roman volgend jaar, en het jaar daarna, en het jaar daarna...

Kunt u ons een beetje meer over de familieachtergrond van Nick Heller vertellen, bijvoorbeeld over zijn relatie met zijn vader en zijn oomzegger?

Nick is opgegroeid in een rijkdom die onze stoutste dromen overtreft – totdat zijn vader, een financieel genie, veroordeeld werd voor fraude en handel met voorkennis. Die veroordeling was desastreus voor het gezin en richtte bij Nick blijvende schade aan die in de loop van de boeken steeds weer aan de orde zal komen. Nicks vader zit in de gevangenis, maar speelt nog steeds een grote negatieve rol in Nicks leven; zijn invloed strekt zich ver uit, niet alleen in Nicks leven, maar ook in de buitenwereld. Nick heeft

een broer, Roger. Vroeger hadden ze een nauwe band, maar ze zijn uit elkaar gegroeid na de ondergang van hun vader; deze relatie tussen de twee broers staat centraal in *Fraude*. Nick gaat veel om met Rogers stiefzoon Gabe, een briljante maar onbeholpen tiener. Nick ziet in Gabe een geestverwant en begrijpt hem zelfs beter dan Gabes moeder Lauren.

U hebt gezegd dat u als kind later spion wilde worden. Is die droom hiermee een beetje werkelijkheid geworden?

Nou en of, en het is zelfs nog beter. Toen de CIA me uit de collegebanken rekruteerde, ontdekte ik dat het leven van een spion in werkelijkheid vaak nogal saai is. Echte spionnen brengen veel uren in kamertjes door om daar artikelen en lange afschriften van telefoongesprekken te lezen. Door over Nick Hellers avonturen te schrijven en daar research voor te doen kan ik alle leuke dingen doen waarvan ik vroeger dacht dat spionnen ze deden. Ik ben op exotische plaatsen geweest met mooie vrouwen (mijn vrouw en dochter), heb me de techniek van complexe wapens eigen gemaakt en systemen voor geheime communicatie uitgedacht, en dat alles zonder groter gevaar te lopen dan dat ik me aan de scherpe rand van papier zou snijden. Nou ja, dat geldt in ieder geval voor het grootste deel van de tijd.

Hebt u zich altijd al geïnteresseerd voor 'spionnenoorlogen', clandestiene operaties en dergelijke?

Ja. Ik ben gefascineerd door nieuwe technologie, maar ook door de grenzen daarvan. Geen enkel elektronisch systeem kan ooit zo veel waardevolle informatie opleveren als één oplettende getuige die op het juiste moment op de juiste plaats is. Als we iets van onze militaire operaties in met name Afghanistan hebben geleerd, dan is het dat geen enkele technologie het in ruig terrein kan winnen van traditionele guerrillatactieken. Als je niet weet waar de vijand is en wat de vijand doet, maakt het niet uit hoeveel 'slimme bommen' je hebt.